

جایگاهی برتر را اشغال می‌کند. تعداد اعضای آلمانی اس. دی. اس یا (انجمان دانشجویان سوسیالیست آلمانی) که پیشتر جنبش دانشجویان معارض و رادیکال اروپا در سال‌های ۱۹۶۰ بود هرگز از حدود ۲۵۰۰ نفر تجاوز نکرد و تعداد اعضای اس. دی. اس (انجمان دانشجویان دموکرات) آمریکا حدود ۶۰۰۰ نفر بود. (آمار اخیر براساس تعداد افرادی که در سال‌های ۱۹۶۶-۶۷ حق عضویت می‌پرداختند به دست آمده است). هر دو تشکیلات فوق در دهه ۱۹۶۰ به صورت تشکیلات سیاسی مستقل اعلام موجودیت کردند و هیچ یک نیز تا دهه ۱۹۷۰ دوام نیاوردند.^۱ بر عکس، تعداد اعضای کنفردراسیون در طول سال‌های ۱۹۶۰ تا اواخر سال‌های ۱۹۷۰ به طور منظم افزایش یافت و طبق آمار محافظه‌کارانه دولت ایران اعضای آن به ۵۰۰۰ تا ۶۰۰۰ نفر نیز رسید.^۲ باید توجه داشت که کنفردراسیون هوادارانی به مراتب بیش از اعضای رسمی خود داشت که اغلب بدون وابستگی رسمی به سازمان در چارچوب فعالیت‌های آن مبارزه می‌کردند.

۱. کنفردراسیون پیشتر به سازمانهای دانشجویی سیاسی کار مدل اس. دی. اس آمریکا یا همانی آلمانی آن شباهت داشت تا به اتحادیه‌های دانشجویی ملی به مرانب بزرگتری مدل اتحادیه ملی دانشجویی فرانسه که بیش از آنکه به منافع سیاسی بدبختند در فکر منافع صنفی خود بودند. در رابطه با چگونگی شکل‌گیری و نرکب اعضای اس. دی. اس آلمان بنگردید به ۴۹ Levitt, op. cit., pp 52-53; Statera, op. cit., 14, 49. Altbach, op. cit., pp 223-37 برای ناریخ مختصر اتحادیه دانشجویی فرانسه بنگردید به مقاله بالدن فیلد در ۱۹۶۶-۶۷ آمار استن دقيقی که از تعداد اعضای اس. دی. اس آمریکا در دسترس است مربوط به ۱۹۶۶-۶۷ می‌باشد. تا این زمان تعداد افرادی که حق عضویت پرداخت می‌کردند و نیز افرادی که به اسکال مختلف در فعالیتهای اس. دی. اس شرکت داشتند منحصر است. بعدها یعنی بین ۱۹۶۷ تا فرودپاشی این تشکیلات اس. دی. اس در ۱۹۶۹، آمار بیشتری از تعداد افراد عضو اس. دی. اس گزارش شده است اما این آمارها صرفاً بر پایه حدم و گمان است چون آمار دقیقی برای تعیین تعداد اعضای آن در طی سالهای آخر حبائش در دست نیست. بنگردید به Kirkpatrick Sale, SDS (New York: Random House, 1973), 306-07, 529-30, 664

۲. ر. ک به کیهان، ۲۰ مهر ۱۳۵۷

عضویت در کنفراسیون می‌توانست عوایقی خطرناک داشته باشد به ویژه آنکه دولت ایران پس از سال ۱۹۷۱ کنفراسیون را سازمانی غیرقانونی اعلام کرد که عضویت در آن می‌توانست تا ده‌سال زندان به دنبال داشته باشد. علاوه بر آن، کنفراسیون از سال ۱۹۶۰ تا فروپاشی آن در سال ۱۹۷۵ ساختار واحد خود را حفظ کرد و حتی پس از فروپاشی، جناح‌های گوناگون منشعب از آن تا انقلاب به همکاری با یکدیگر ادامه دادند. بدین ترتیب جنبش دانشجویی ایران در خارج از کشور فقط زمانی به آخر خط فعالیت‌های سیاسی رسید که انقلاب در سراسر ایران فراگیر شده و دیگر نیازی به فعالیتهای سیاسی در تبعید نبود. کنفراسیون از نظر رشد کمی و کیفی در طول سال‌های طولانی موفق شد تا شعباتی در ایالات متحده، آلمان، فرانسه، انگلستان، ایتالیا، بلژیک، سوئیس، هلند، سوئیس، اتریش و ترکیه و سازمان‌های وابسته در اتحاد شوروی سابق، چکسلواکی، لهستان، هند و ژاپن تأسیس نماید.

ششم، علایق کنفراسیون و فعالیت‌هایش همانند ساختار تشکیلاتی آن متنوع بود. در حالی که هدف اصلی آن مبارزه علیه رژیم شاه و نظام دیکتاتوری مستقر در ایران بود، اما در جنبشهای اعتراض‌آمیز دانشجویی در دهه‌های ۱۹۶۰-۷۰ در چندین کشور نیز مشارکت فعالانه‌ای داشت. یکی از مؤثرترین صحنه‌های این نوع فعالیت‌ها شرکت در تظاهرات مشترک دانشجویان ایرانی و آلمانی در طول دیدار شاه از برلین غربی در ژوئن ۱۹۶۷ بود، در این تظاهرات، دانشجویان آلمانی جنبشی اعتراضی و سیاسی در سراسر کشور برپا کردند و زمینه‌ساز قیام‌های دانشجویی سال‌های ۱۹۶۸-۶۹ در سراسر اروپا شدند.^۱ چیزی که کمتر مورد توجه

۱. سهم دانشجویان ایرانی در رادikalیزه کردن جنبش دانشجویی آلمان مورد نوجه ناظران امور تاریخ معاصر و نیز مطالعات بعدی آنان فرار داشته است، برای آگاهی بیشتر بنگوید به Hunnius, op. cit., pp 3-5; Statera, op. cit., pp 91-94; Caute, op. cit., p 97 and Klaus Mehrel, op.cit., pp. 111-12.

قرار گرفته است سال‌های مشارکت فعال و بسی وقفه کنفراسیون در جنبش‌های بین‌المللی مخالف با جنگ و تنا و نیز حمایت از جنبش‌های ملی آزادیبخش و جنبش‌های دانشجویی ضد امپریالیست در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین و حمایت مستقابل و همکاری در روابط ویژه با سازمان‌های دانشجویی فلسطینی است. برخلاف اتهاماتی که رژیم شاه به اتحادیه ملی دانشجویی نسبت می‌داد کنفراسیون هرگز رابطه سیاسی با دولتهاي خارجي نداشت و از آنان کمکهای مالی نیز دریافت نکرد. در حقیقت عکس قضیه صادق بود یعنی کنفراسیون از نظر سیاسی هم کشورهای غربی و هم اتحاد شوروی پیشین و هم جمهوری خلق چین را به دلیل حمایتشان از رژیم شاه محکوم می‌کرد.^۱

هفتم، کنفراسیون خارج از چارچوبهای سیاسی به صورت یک پدیده فرهنگی اجتماعی نیز قابل مطالعه است. این سازمان‌دها هزار جوان ایرانی را که در سال‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ در کشورهای خارجی زندگی می‌کردند با اراده‌ای استوار به دور یکدیگر جمع و همدل و هم جهت کرد و حمایت از آنان را در مقابله با عوارض غربت و آوارگی و فقدان هویت در دستور کار خود قرار داد. در ابتدا کنفراسیون کارش را با عنوان اتحادیه دانشجویان ایرانی در خارج از کشور آغاز کرد و هدف این بود که در راه اعتلای وطن و حل معضلات اجتماعی کشور در چارچوب قوانین موجود در ایران گام‌هایی برداشته شود. در سال ۱۹۶۲ کنفراسیون به نمایندگی از جانب تنها سازمان اصلی دانشجویی در کشور یعنی سازمان دانشجویان دانشگاه تهران که وابسته به جبهه ملی بود خود

۱. بنگرید به فصلهای ۷ و ۸ همین بررسی. اس. دی. اس آمریکا مانند همنای خود کنفراسیون به این منهم شد که مورد حمایت مالی دولتهاي خارجي فرار دارد ولی اس. دی. اس نیز مانند کنفراسیون محل درآمد نه چندان زیادش براساس حق آبونمان، حق عضویت دانشجویان، فروش نشریات به اعضاء و هوادارانش استوار بود. بنگرید به Sale, op. cit., pp 448-49

را اتحادیه ملی دانشجویان ایرانی نامید. زمانی که جنبش دانشجویی داخل کشور به دلیل سرکوب و خفغان در آن سال‌ها از نظر تشکیلاتی اتحاد و انسجام خود را از دست داد، کنفراسیون در خارج به رشد و بقای خود ادامه داد و به تدریج به یک سازمان سیاسی قدرتمند اپوزیسیون مبدل شد.

در حالی که کنفراسیون از ماهیت صنفی سیاسی اولیه خود به مثابه یک اتحادیه دانشجویانی فاصله می‌گرفت اما همچنان بطور اساسی و تعیین‌کننده حامی منافع اعضای خود بود. کنفراسیون موفق شد تاروح اتحاد و همبستگی و احساس همدلی و اعتماد به نفس را در میان اعضای خود ترویج و پرورش دهد و هزاران جوان سیاسی شده ایرانی را با جامعه جهانی دانشجویان و فعالیں مبارزه سیاسی پیوند دهد و با القای دیدی جهانی به آنان، سد تنهایی و گوشگیری و احساس از خود بیگانگی آنان را درهم شکند. اعضای کنفراسیون لازم نبود از احساس تنهایی رنج ببرند. آنان همواره در کشورهای محل اقامت‌شان و نیز در دیگر کشورهای جهان شبکه‌ای از «یاران» جدی و مصمم در کنار خود داشتند که همگی معتقد بودند برای برقراری رفاه و عدالت اجتماعی و آزادی مردم ایران در تلاش‌اند. احساس وابستگی به جامعه کنفراسیون و فرهنگ خاصی که این جنبش دانشجویی خلق کرده بود می‌توانست نیازهای جوانان ایرانی دور از وطن را که از فضای سرکوب و اختناق داخل کشورشان سرخورده شده بودند و از طرفی در کشورهای خارجی نیز افرادی بیگانه به حساب می‌آمدند ارضاء نماید. جنبش دانشجویی خارج از کشور با ایجاد احساس خوش‌بینی، عزم استوار و نیز وابستگی سیاسی در میان جوانان ایرانی که در طول دهه‌های ۱۹۶۰-۷۰ در خارج از کشور زندگی می‌کردند، پدیده‌ای بی‌نظیر در تاریخ کشور است.

ضمیمه ۱

اساسنامه کنفرانسیون محققین و دانشجویان ایرانی مصوب کنگره اول، لندن ۱۹۶۱

مقدمه

ما نمایندگان دانشجویان و محققین ایرانی که به مناسبت سومین کنگره کنفرانسیون در پاریس گرد آمده‌ایم:

با عطف به آرمانهای ملی و نوع پرستانه فرزندان رشید و برومند ایران که در راه تعالی و سرافرازی مردم ما کوشیدند و در پیکار با اهریمنی و فرمایگی جان باختند.

باتوجه به اینکه با جود غنای مردمی و ثروت کانی خویش کشور ما همچنان در نابسامانی‌های اجتماعی و سیاسی و اقتصادی مانده است. و با در نظر داشتن این حقیقت که دانشجویان و روشنفکران در کشورهای کم‌رشد چون میهن ما از جمله مشعلداران عواطف ملی می‌باشند.

اینک که نهضت ملی و دانشجویان ایرانی با شعارهای گسترده‌تر و آرمانهای فرزانه‌تری پیش می‌رود، کنفرانسیون محققین و دانشجویان ایرانی را در سومین سال پیروزی خود از نوبی‌ریزی می‌کنیم و پیمان می‌بنديم که تا گستن همه‌بندهای محرومیت و عقب‌افتدگی و فراهم آوردن دگرگونیهای ژرف و پایدار باین منظور در کشور خویش از پای تشییم.

انگیزه ما اعلامیه حقوق بشر منشور ملل متحد و جنبش روشنی بخشی است که با پیکار عظیم مردم زنجیر شده و ملت‌های تحت فشار تبلور پذیرفته است.

مواد اساسنامه

الف) نام کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی است که در مسطور به کنفراسیون عنوان خواهد شد.

ب) هدف

هماهنگ کردن کلیه دانشجویان و محصلین ایرانی در خارجه و ایران انجمنها سازمانها و اتحادیه‌های متحده ایشان به منظور ایجاد و حفظ و استواری روح همکاری بین ایشان برای کسب حقوق و دفاع از منافع صنفی و ملی ایشان در خارجه و ایران.

شرکت در سرنوشت و همگامی در مبارزات ملت ایران و فعالیت در راه برقراری آزادیهای مصريح در قانون اساسی و همکاری با سازمانهای دانشجوئی و کوشش در راه ایجاد امکانات مساوی برای رشد همه‌گونه استعدادها و چاره‌جوتی درباره مسائلی که بر قشر دانشجو و تحصیلکرده ما طبق منافع کشوری و موازین نوع دوستانه ما مطرح است تا از این راه جامعه ایرانی طبق منافع ملی و میهنی ما ارتقاء یابد.

ج) کنفراسیون تشکیل می‌شود از:

۱. فدراسیونهایی که در ایران یا در خارجه تشکیل شده باشند.
۲. اتحادیه‌های واحد محصلین و دانشجویان در یک کشور خارجی یا در ایران.

۳. سازمانهایی که هنوز دارای فدراسیون نیستند.

بند اول - شرایط عضویت:

۱. پذیرفتن اساسنامه کنفراسیون

۲. همکاری در راه اجرای هدف فدراسیون

۳. پرداخت حق عضویتی که توسط کنگره معین می‌شود.

تبصره - کلیه واحدهای فدراسیون حداقل ده درصد از درآمد خود یا مبلغی که توسط کنگره تعیین شده و به نسبت امکانات مالی واحدهاست به صندوق کنفردراسیون پرداخت می‌کنند.

بند دوم - حقوق عضویت:

۱. شرکت در کنگره و انتخاب کردن و انتخاب شدن در تشکیلات اداری کنفردراسیون

۲. ارجاع قطعنامه‌ها، پیشنهادات و اعلامیه‌ها به کنگره شورای عالی و هیئت دیران

۴. خروج از کنفردراسیون

بخش دوم

قسمت اول - ارگانها (تشکیلات اداری کنفردراسیون)

۱. کنگره عمومی

۲. شورای عالی

۳. هیئت دیران

۴. الف - کنگره

بند اول - کنگره عمومی عالیترین مرجع صلاحیت‌دار کنفردراسیون می‌باشد و تشکیل می‌شود از نمایندگان سازمانهای دانشجویی ایرانی که در بخش اول (ج) تصریح شده است.

بند دوم - تعداد نمایندگان شرکت‌کننده دارای حق رأی در کنگره از طرف هر واحد کنفردراسیونی به نسبت اعضای آن واحد به طریق زیر می‌باشد. واحدهایی که تعداد اعضای آن تا ۵۰ نفر است دارای یک رأی و آنهایی که تعداد اعضا بیش از ۵۰ نفر است به مقیاس هر ۵۰ نفر عضو اضافی دارای یک رأی بیشتر می‌باشند.

تبصره ۱ - به واحدهایی که تعداد اعضاء بیش از ۵۰ نفر آنها مقیاس

۵۰ نفر را پر نمی‌کند با داشتن بیشتر از ۲۰ عضو اضافه بر مقیاس نیز حق یک رای اضافی تعلق می‌گیرد.

تبصره ۲ - به واحدهایی که بعلت قلت دانشجویان ایرانی در آن کشور تا ۲۵ نفر عضو معرفی می‌کند حق استفاده از یک رأی تعلق می‌گیرد.

تبصره ۳ - در صورتی که واحدی خارج از قاره‌ای که جلسه کنگره در آن تشکیل می‌شود به علت بعد مسافت و هزینه سنگین مسافرت نتوانند به تعداد استحقاقی طبق ماده فوق نماینده اعزام دارد هر نماینده اعزامی از آن واحد فقط حق یک رأی خواهد داشت ولی می‌تواند تقاضای رأی به طریق فدراسیونی بنماید. رأی فدراسیونی بدین ترتیب خواهد بود که هیئت‌های نماینده‌گی هر یک از واحدها در موقع اتخاذ تصمیم، رأی اکثریت هیئت نماینده‌گی را به عنوان رأی آن واحد اعلام می‌دارد و این رأی با احتساب ضریبی مساوی خارج قسمت تعداد دانشجویان عضو در آن واحد به عدد ۵۰ با رعایت تبصره‌های دیگر این ماده برای نتیجه رأی نهانی منظور خواهد شد. این تقاضا در صورتی پذیرفته می‌شود که مثلاً با احتساب ضریبی مساوی خارج قسمت تعداد نماینده‌گان استحقاقی واحد مزبور به تعداد نماینده‌گان اعزامی آن واحد برای رأی هر نماینده هیئت نماینده‌گی مزبور قابل تغییر رأی عمومی باشد.

بند سوم - کنگره حداقل هر سال یک بار تشکیل می‌شود.

بند چهارم - در صورت تصمیم اکثریت مطلق شورای عالی باتفاق آراء هیئت دیوان، کنگره فوق العاده فراخوانده خواهد شد.

ب) وظایف کنگره عمومی.

۱. رسیدگی به اعتبارنامه‌های واحدها و ثبت نماینده‌گان آنها بر طبق

تبصره ۱. بند ۲ بخش دوم

۲. استماع و ارزیابی هیئت دیوان و شورای عالی و مطالعه و بررسی و اظهارنظر درباره فعالیتهای واحدهای کنفراسیونی

۳. تغییر و اصلاح مواد اساسنامه در صورت لزوم

۴. تعیین مشی عمومی کنفراسیون در آینده

۵. تعیین محل دبیرخانه

تبصره - واحدهای کنفراسیونی که خود را نامزد دبیرخانه کنفراسیون می‌کنند باید قبل از تشکیل کنگره اسامی پنج نفر از اعضاء خود را به عنوان دبیران سال آینده کنفراسیون به دبیرخانه کنفراسیون ارسال دارد.

۶. تخمین تقبلات مالی واحدهای کنفراسیون

۷. تعیین محل و تاریخ تشکیل کنگره

۸. تدوین قطعنامه نهائی

قسمت دوم - شورای عالی

الف) تعریف

بند ۱ - شورای عالی از نمایندگان واحدهای کنفراسیونی تشکیل می‌شود.

بند ۲ - هر واحد کنفراسیونی دارای یک نماینده در شورای عالی می‌باشد که به هیئت دبیران کنفراسیون معرفی می‌شود.

تبصره - هیئت دبیران کنفراسیون هم دارای یک نماینده در شورای عالی می‌باشد.

ب) وظایف شورای عالی به قرار زیر است.

بند اول - تشکیل جلسه شورای عالی هر شش ماه یکبار و بیش از آن در صورت لزوم.

بند دوم - نظرات [نظرات؟] او رسیدگی به فعالیتهای هیئت دبیران

بند سوم - فراخواندن کنگره فوق العاده در صورت لزوم

بند چهارم - تهیه گزارش خود به کنگره

بند پنجم - رسیدگی به تقاضاهای دریافت شده از طرف سازمان‌های
دانشجوئی به منظور پیوستن به کنفراسیون

تبصره ۱ - پیشنهاد عضویت باید از طریق هیئت دیران کنفراسیون به
شورای عالی رجوع گردد

تبصره ۲ - در صورت موافقت شورای عالی تا تشکیل کنگره
کنفراسیون این سازمان می‌تواند در جلسات شورای عالی با داشتن حق
رأی توسط نماینده خود شرکت نماید.

تبصره ۳ - شورای عالی باید حداقل تا دو ماه بعد از دریافت پیشنهاد
عضویت نظر قطعی خود را اعلام نماید.

ج) چگونگی کار شورای عالی.

بند ۱ - رأی اعضاء شورای عالی می‌تواند کتبی باشد

بند ۲ - اتخاذ تصمیم در شورای عالی باکثیریت ساده است (آراء ممتنع
ملحوظ نخواهد شد).

قسمت سوم

الف) هیئت دیران

بند ۱ - هیئت دیران مرکب است از پنج نفر که از یک فدراسیون یا
اتحادیه واحد خواهد بود.

بند ۲ - هیئت دیران با داشتن مسئولیت مشترک برابر کنگره تصمیمات
خود را فقط با تفاق آراء اتخاذ خواهد نمود.

تبصره - در صورت نبودن اتفاق آراء در هیئت دیران، شورای عالی
تنهای مرجع صلاحیتدار برای رسیدگی به امور مورد اختلاف و اخذ تصمیم
خواهد بود.

بند ۳ - هیئت دیران از طریق و با کمک کمیته‌های فرعی منسوب به خود
انجام وظیفه می‌کند

ب) کمیته های فرعی این کمیته ها به عبارت زیرند.

کمیته انتشارات

کمیته مالی

کمیته فرهنگی و اجتماعی

اول - کمیته انتشارات دارای وظایف و مسئولیت های زیر است:

۱. انتشار مجله ارگان کنفردراسیون یا برگزیدن و هدایت مجله ای که به این عنوان شناخته می شود.

۲. چاپ و انتشار بیانیه ها، قطعنامه ها و خبرنامه های کنفردراسیون

دوم - کمیته مالی دارای وظایف و مسئولیت های زیر می باشد:

۱. تنظیم دقیق خرچ و دخل کنفردراسیون و تهیه بیلان مالی

۲. دریافت تقبل های مالی واحد های کنفردراسیون

تبصره ۱ - کارت عضویت برای کلیه اعضاء کنفردراسیون واحد خواهد بود و به وسیله دبیرخانه از طریق واحد ها پخش می شود.

۳. تکفل مرجوعات مالی کنفردراسیون با عطف به موجودی

سوم - کمیته فرهنگی و اجتماعی دارای وظایف زیر است:

۱. مطالعه و بررسی کامل کیفیات فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی کشوری و جهانی.

۲. فراهم آوردن اطلاعات و آمار مربوط به شرایط نوع و امکانات تحصیلی دانشجویان ایرانی.

۳. کوشش در راه ایقاہ بینش اجتماعی و فرهنگی در بین دانشجویان ایرانی

۴. همکاری با کمیته انتشارات

۵. ایجاد هم سوئی در مجاهدات فرهنگی دانشجویان ایرانی با عطف

به احتیاجات میهنی ما

بخش سوم

ترمیم اساسنامه

بند ۱ - پیشنهادات مربوط به ترمیم یا حذف یک ماده یا موادی و اضافه نمودن یک ماده یا موادی جدید به این اساسنامه فقط در موردی می‌تواند در کنگره سالیانه مطرح شود که حداقل دو هفته قبل از تشکیل کنگره سالیانه از طرف یک واحد کنفراسیونی به هیئت دیران رسیده باشد و باید از طرف هیئت دیران اقلأً یک هفته قبل از تاریخ افتتاح کنگره به واحدهای کنفراسیونی بررسد.

بخش چهارم

انحلال:

در صورتی که تعداد واحدهای متشکله کنفراسیون از دو واحد کمتر شود کنفراسیون منحل تلقی می‌شود. در آن صورت دارائی کنفراسیون به یکی از دانشگاه‌های ایران اهداء خواهد شد.

ضمیمه ۲

منشور کنفرانس ایون جهانی

مصوب کنگره شانزدهم فرانکفورت، ژانویه ۱۹۷۵

از آغاز جنبش ضد ارتقایی، ضد استبدادی و ضد استعماری مردم ایران، روشنفکران مترقی در پیوندی عمیق با توده‌های مردم قرار داشته و به مثابه بخشی از نهضت بزرگ آزادیخواهی و استقلال طلبانه میهن ما، در پاسداری سنتهای مبارزاتی مردم از جنبش تباکو و انقلاب مشروطه تاکنون کوشیده‌اند. با توسعه مدارس و ایجاد دانشگاهها، روشنفکران به نیروی قابل ملاحظه‌ای در جامعه ایران تبدیل گردیده و با تعمیق آگاهی سیاسی، نقش آنان در مبارزه برای کسب آزادی و استقلال روزی‌روز اهمیت بیشتری یافت. افزایش فشار غارتگرانه ارتقای داخلى، بسط دخالت امپریالیسم در کلیه شئون جامعه و ادامه و تشدید دیکتاتوری در ایران که منجر به استثمار و غارت روزافزون توده‌های وسیع زحمتکشان و پایمال شدن تمام حقوق اجتماعی و سیاسی مردم می‌شد سبب گسترش و تشدید مبارزات ضد ارتقایی، ضد امپریالیستی و ضد استبدادی توده‌های تحت ستم گردیده و دانشجویان همراه با سایر طبقات و اقوام متفرقی فعالانه‌تر از گذشته در این پیکار مترقی شرکت جسته و صفووف خود را بیش از پیش فشرده ساختند.

رشد مبارزات مردم، ارتقاء آگاهی و دری لزوم فعالیت مشکل، به

تلاش دانشجویان آگاه برای ایجاد وسائل همگامی سازمان یافته و مؤثر توده‌های دانشجو با مبارزات مردم، و به تدریج به ایجاد جنبش مشکل دانشجویان ایران متنه شد. بویژه در سالهای اخیر، توسعه دامنه مبارزات همه جانبه مردم، از مبارزات خود به خودی مطالباتی تا مبارزات رزمیه انقلابی در ایران از یکسو و غارت و چپاول بیش از پیش نیروی انسانی و ثروتهاي ملی ما بوسیله امپریالیسم جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا و تشدید و گسترش استثمار و گسترش هرچه بیشتر ماشین نظامی پلیسی حکومت دست نشانده محمد رضا شاه و واگذاری نقش ژاندارمری امپریالیسم به شاه در منطقه از سوی دیگر، سبب شد که روشنفکران و دانشجویان آگاهانه‌تر و مصمم‌تر در این پیکار همگانی شرکت جویند.

جنبش مردم ایران، و در تبعیت از آن جنبش دانشجویی، به‌خاطر سرنگونی حکومت مطلقه پهلوی، پایان دادن به سلطه طبقات ارتقاضی حاکم و قطع کامل نفوذ امپریالیسم، ایجاد جامعه‌ای مستقل و استقرار دموکراسی و آزادی بنفع مردم ایران و بویژه بنفع توده‌های میلیونی زحمتکشان مبارزه می‌کند.

جنبش دانشجویی بخشی از جنبش دموکراتیک و ضدامپریالیستی مردم ایران را تشکیل می‌دهد. همراهی و پیوند عمیق آن با جنبش مردمی ناشی از این حقیقت است که تأمین حقوق صنفی، اجتماعی و سیاسی دانشجویان بدون تأمین حقوق اجتماعی و سیاسی توده‌های مردم و بدون رهائی میلیونها توده زحمتکش میهن ما از بوغ ستم ارتقاض و امپریالیسم ممکن نیست. تحقق این امر تنها بدست توده مردم و بویژه زحمتکشان ایران امکان‌پذیر بوده و در نتیجه جنبش دانشجویی دریافتی است که زمانی قادر به انجام موققیت‌آمیز وظیفه اجتماعی خود می‌باشد که در خدمت مبارزات مردم بویژه زحمتکشان قرار گیرد.

کنفراسیون جهانی بگانه سازمان علمی دانشجویان ایرانی در خارج از کشور، به مثابه بخشی از جنبش دموکراتیک و ضدامپریالیستی مردم و متأثر از این جنبش و برپایه آگاهی سیاسی و اعتقاد به ضرورت مبارزه علیه امپریالیسم و ارتقای ایران پدید آمده و با بسیج، مشکل و آگاه ساختن توده دانشجو و رهبری مبارزات دانشجویان خارج از کشور علیه امپریالیسم و حاکمیت طبقات اجتماعی بسرکردگی حکومت مطلقه و سلطنتی پهلوی و همبستگی فعال با مبارزات ضدامپریالیستی خلقهای جهان توانسته است به دست آوردهای بزرگی نائل آید. شرط اساسی و ضامن پایداری و پیشرفت و موفقیت مبارزات کنفراسیون، در محتوی مترقی و مشی سیاسی صحیح آنکه در منشور و مواضع آن انعکاس یافته است، در آگاهی رشد یابنده توده‌های مشکل در آن و تعمیق پیوندان با مبارزات مردم و در گسترش پایه‌های کنفراسیون از طریق بسیج و مشکل ساختن وسیع‌ترین توده‌های دانشجوست.

از آنجاکه در کنفراسیون جهانی، دانشجویان با طرز تفکرهای گوناگون و بر بینشهای متفاوت اجتماعی گردآمده‌اند، کنفراسیون نمی‌تواند ایدئولوژی معینی را برگزیند. ولی برخورد عقاید و نظرات در سازمانها، سمینارها و محافل کنفراسیون امری طبیعی است که باید در خدمت پیشبردن قاطعانه‌تر، آگاهانه‌تر و وسیع‌تر مبارزات ضدامپریالیستی و ضدارتجاعی کنفراسیون و در خدمت حفظ و تحکیم وحدت آن قرار گیرد.

بنابر آنچه که گفته شد کنفراسیون سازمانی است توده‌ای، دموکراتیک و ضدامپریالیستی که براساس واقعیت عینی، امکانات و شرائط خود در تبعیت و بمتابه بخشی از جنبش دموکراتیک و ضدامپریالیستی مردم ایران در مبارزات مردم برای سرنگونی طبقات ارجاعی بسرکردگی حکومت مطلقه و سلطنتی پهلوی و قطع کامل نفوذ

امپریالیسم شرکت می‌کند. فعالیت و مبارزات کنفراسیون را حمایت بی‌دریغ و فعال از کلیه مبارزات مردم ایران، دفاع و پشتیبانی از کلیه مبارزین در بند و جلب پشتیبانی بین‌المللی برای این مبارزات و مبارزین، افشاء همه جانبه عملکردها و ماهیت رژیم و امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم امریکا و تبلیغ لزوم سرنگونی رژیم و قطع کامل نفوذ امپریالیسم از ایران، همبستگی با کلیه مبارزات متوفی و آزادیبخش خلقهای جهان، ارتقاء آگاهی سیاسی و جلب و مشکل ساختن توده‌های وسیع دانشجویان ایرانی و مبارزه بخاطر تأمین حقوق سیاسی، اجتماعی و صنفی آنان تشکیل می‌دهد.

بخش اول

منابع اولیه

۱. مصاحبه‌های انجام شده با رهبران و فعالین کنفراسیون

الف) مصاحبه‌های ضبط شده:

- بنی صدر، ابوالحسن، ورسای ۱۰ فوریه ۱۹۹۰.
- بیاتزاده، منصور، لوس آنجلس، مه ۱۹۹۲.
- فاطمی، علی محمد، پاریس، ۱۲ دسامبر ۱۹۸۹.
- حاجی‌بی، پری، پاریس، ۱۱ نوامبر ۱۹۸۹.
- حاج سید جوادی، علی اصغر، پاریس، ۲۶ مه ۱۹۹۰.
- حکمت، بیژن، پاریس، ۲۱ فوریه ۱۹۹۰.
- هزارخانی، منوچهر، پاریس، ۱۲۹ اکتبر ۱۹۸۹.
- خانلری، مولود، پاریس، ۲۳، ۲۸ مه ۱۹۹۰.
- ماسالی، حسن، پاریس، ۲۱ دسامبر ۱۹۸۹.
- میرهادی، سعید، پاریس، ۲ فوریه ۱۹۹۰.
- نیرومند، بهمن، برلین، ۱۱ ژوئیه ۱۹۹۰.
- قاضی، حسن، پاریس، ۲۲ فوریه ۱۹۹۰.
- پاکدامن، ناصر، پاریس، ۲۹ نوامبر ۱۹۸۹.
- راسخ افشار، محمود، فرانکفورت، ۲۷ ژوئن ۱۹۹۰.
- سمنار، فرهاد، فرانکفورت، ۱۸، ۲۷ ژوئن ۱۹۹۰.
- ثابتیان، منوچهر، لندن، ۳۰ ژوئیه و ۵ اوت ۱۹۹۰.
- سلامتیان، احمد، پاریس، ۱۳ مارس ۱۹۹۰.

شاکری، علی، پاریس، ۱۵ نوامبر و ۱۳ دسامبر ۱۹۸۹، ۹ فوریه ۱۹۹۰.
زربخش، مجید، فرانکفورت، ۱۳ ژوئن، ۵ ژوئیه، ۱۹۹۰.

ب) مصاحبه‌های دیگر:

فردی که مایل به ذکر نام خود نبود، لوس آنجلس، آوریل ۱۹۹۲.
باج اقلی، جواد، واشنگتن، سپتامبر ۱۹۸۸.
کاتوزیان، محمدعلی همایون، اکسفورد (انگلستان)، ۱۹۹۰.
کشاورز، هوشنگ، پاریس، ژانویه ۱۹۹۰.

شاکری، خسرو، مصاحبه ضبط شده توسط خسرو صدقی، ۱۳ سپتامبر و ۲۷ ژوئیه ۱۹۸۳، کمبریج، ماساچوست، مجموعه تاریخ شفاهی ایران. دانشگاه هاروارد که مورد استفاده نویسنده قرار گرفته است.

۲. نشریات ادواری کنفراسیون:

بولن خبری کنفراسیون

دانشجو (ارگان انجمن دانشجویان ایرانی در ایالات متحده)

Iran Report

ماهنامه کنفراسیون جهانی

(ارگان کنفراسیون اروپایی) *Namé - yé parsi*

نامه پارسی (ارگان کنفراسیون)

پیمان (دوره اول، لندن، ۱۹۶۵)

پیمان (ارگان دفاعی کنفراسیون)

موج (از انتشارات انجمن دانشجویان ایرانی در ایالات متحده)

شانزدهم آذر (ارگان کنفراسیون)

۳. سایر نشریات وابسته به کنفراسیون:

یادنامه کنفراسیون دانشجویان ایرانی در اروپا (کنفراسیون اروپایی)

"The Confederation and International Union of Students" (The European

CIS delegates report from the 15th anniversary of the IUS foundation, Prague , 1-6 November 1961).

(کنفراسیون و اتحادیه بینالمللی دانشجویان (گزارش نمایندگان کنفراسیون اروپایی از پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری اتحادیه بینالمللی دانشجویان، پراگ، ۶ - نوامبر ۱۹۶۱) /

اظهاریه عده‌ای از اعضای سازمان شیکاگو. انجمن دانشجویان ایرانی در ایالت متحده روثن ۱۹۷۵.

Documents on Iranian Secret Police: SAVAK, Frankfurt CISNU, 1974.

Documents on the Dahlavi Reign of terror In Iran, Eyewitness Reports and Newspaper Articles, Frankfurt / M: the Documentation Center of the Confederation of Iranian Student National Union, n. d.

گزارش هفدهمین کنگره سازمان آمریکا، ۳۰-۳۱ مارس ۱۹۷۰.
گزارش کمیسیون خط مشی، برنامه تشکیلات. اساسنامه (کنگره ششم، فرانکفورت، ۱۹۶۷)

گزارش درباره واحدهای آمریکا. کنفراسیون. دبیرخانه، ۱۹۶۹-۷۰
گزارش کمیسیون امور بینالمللی کنفراسیون جهانی، منتخب کنگره هفتم، اوت ۱۹۶۹.

گزارش و جمعیتدی اکثریت هیئت نمایندگی آمریکا به دهین کنگره کنفراسیون ۱۹۷۰.

گزارش و تصویبات کنگره ۲۳ سازمان آمریکا. انجمن دانشجویان ایرانی در ایالت متحده، شیکاگو، اوت ۱۹۷۵.

جنبش دانشجویی ایران و وظایف اصلی آن (سازمان چریکهای فدایی خلق ایران). فرانکفورت . M: کنفراسیون، بی تا.

خلاصه گزارش دبیر رابط کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا درباره دومین کنگره فدراسیون انجمنهای دانشجویی ایرانی در انگلستان و دوین کنگره کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا. (کنفراسیون اروپایی).

نکاتی چند درباره قانون خارجهای فدراسیون دانشجویان ایرانی مقیم آلمان غربی و برلین غربی، بی تا.

منتور کنفراسیون جهانی، مصوب در شانزدهمین کنگره فرانکفورت در ژانویه ۱۹۷۵.

مسائل ایران در مطبوعات جهان، کنفراسیون ۱۹۷۱.
مصطفیات کمیسیون امور بین‌المللی کنگره ششم کنفراسیون جهانی، فرانکفورت، ۱۹۷۶.

قطعنامه اتحادیه دانشجویان ایرانی در فرانسه در اجتماع پنجم سپتامبر ۱۹۶۱ در صحنه سفارت ایران در پاریس.

طرح پژوهشی برای ارائه به اولین کنفرانس زنان ایران، ۱ ژانویه ۱۹۶۰.
ترازنامه ملی کنفراسیون جهانی، دوره یازدهم، فرانکفورت، کنفراسیون، مارس ۱۹۷۱.

Was it A Plot to Kill The Shah? West Germany: the Confederation of Iranian Students, 1965.

۴. نشریات دانشجویی:

دانشجویان ایران: ارگان سازمان صنفی دانشجویان دانشگاه تهران
همکام

کارون

خبرنامه (اتحادیه دانشجویان ایرانی در فرانسه)
نشریه سازمان دانشجویان ایرانی مقیم فرانسه وابسته به جبهه ملی ایران
پاد

پژوهش

پیگاه

پیمان (جناح اتحادیه ملی)

پیوند

پندار

رزم دانشجو (احیاء)

شانزدهم آذر (جناح رزمده)

شانزدهم آذر (جناح سپهر)

۵. نشریات اپوزیسیون

آرمان

باخته امروز، دوره‌های دوم و سوم و چهارم

چشم‌انداز

دینا

حقیقت

ایران آزاد

ایران نامه

کاوشنگر

کندوکاد

کارگر

خبرنامه جبهه ملی ایران

خرداد خوبین

نوزده بهمن توریک

پیام دانشجو (Austin, Texas)

پیام مجاهد

پیکار، دوره دوم

سپهر

ستاره سرخ

شاپردۀ آذر

سوسیالیزم

سداما

توفان

پیام دانشجو (تهران)

۶. سایر نشریات فارسی زبان:

اخبار ایران

اطلاعات

فردوسی

ایران و جهان

کیهان

کیهان (هوایی)

پرچم سرخ (منسوب به ساواک)

۷. نشریات به زبانهای دیگر:

Christian Science Monitor

The Daily Gater (San Francisco State College)

Economist (London)

La Gauche (Bruxelles)

The Guardian (New York)

Kayhan International (Tehran)

Los Angeles Herald Examiner

Los Angeles Times

The Militant

Le Monde

The Nation

New Times (Moscow)

Newsweek

New York Times

The San Francisco Chronicle

Time

Times (London)

Ramparts

Der Spiegel

*The Student
Washington Post*

۸. استاد:

An Alliance of Reaction and terror... the Revealing Story of nearly 15 years of Anti-Iranian Activities Abroad: Teheran, Focus Publications, 1977.
Amnesty International Annual Report (1974-75), London: Amnesty International Publications, 1975

اسرار فعالیتهای ضد ایرانی در خارج از کشور: بی‌تا، ۱۹۷۶
با انحرافات درون جنبش دانشجویی مبارزه کنیم: دسامبر ۱۹۷۰
یاپیه نمایندگان منتخب در کنگره سوم کنفراسیون آلمان (آخن) برای شرکت در
کمیته تداراک به منظور تشکیل کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا.
Bulletion d'information (ISC / Cosec)

در پاسخ یک سکوت: بی‌تا، بی‌تا.
اعلامیه جبهه ملی ایران، ۲۰ ژانویه ۱۹۶۳.
گزارش دوین کنگره سازمان‌های جبهه ملی ایران در اروپا.
گزارش جامعه سوسیالیستها در اروپا.
گزارش کمیته اجرایی سازمان انقلابی از هفتمین کنگره کنفراسیون: بی‌نا، ۱ مارس
۱۹۶۸.

گزارش و مصوبات هجدهمین کنگره کنفراسیون جهانی، فرانکفورت، ژانویه
۱۹۷۷.

هفت سال ستاره سرخ: سازمان انقلابی حزب توده ایران، ۱۹۷۷.
خلاصه گزارش دیپ رابط کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا درباره
دوین کنگره کنفراسیون انجمنهای دانشجویی ایرانی در انگلستان و دوین کنگره
کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا.
کنفراسیون بر سر دو راهی. بی‌تا.
ما و کنفراسیون: حزب توده ۱۹۶۷.

مسئل کنونی جنبش دانشجویی خارجه و وظایف ما، آوریل ۱۹۷۷.
یادداشت‌های اجلاس رسمی انجمن دانشجویان ایرانی مقیم لوزان که در ۲۸ نوامبر ۱۹۵۵ در هتل (*La Paix*) در لوزان برگزار گردید.

نشریه سازمان دانشجویان ایرانی مقیم فرانسه وابسته به جبهه ملی ایران، شماره ۲ مارس ۱۹۶۲.

نتایج سمینار دیس باون درباره بحران جنبش چپ ایران، فرانکفورت ۱۹۸۵.
پیام به دوستان دانشجو؛ اعضای دانشجویی حزب توده ایران در انگلستان، ۱۹۶۲.
پیشداد، امیر (یادداشت‌های شخصی)

سازمانهای دانشجویان ایرانی در شوروی و مصوبه کنگره نهم کنفراسیون.

"Statute de l'union des etudiants Iraniens en France, Fondée Juillet 1952."

توفان (سال چهارم): سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان، نشریه شماره ۲۱ زوئیه ۱۹۷۱.

توفان (سال ششم): سازمان مارکسیستی - لنینیستی توفان، ۱۹۷۳.
"Working Paper for the 10 th International Student Conference",
Working paper No. D / 7, n. p. : n. d.

بخش دوم

منابع ثانوی

کتب و رسائل فارسی

- آدمیت، فریدون، اندیشه ترقی و حکومت قانون: عصر سپهسالار. تهران: ۱۳۵۱.
- . ایدئولوژی نهضت مشروطیت ایران. تهران: پیام، ۱۳۵۵.
- . فکر آزادی و مقدمه نهضت مشروطیت. تهران: ۱۳۴۰.
- . ذکر دموکراسی اجتماعی در نهضت مشروطیت ایران تهران: پیام، ۱۳۵۵.
- اسکندری، ایرج. یادمانده‌ها و یادداشت‌های پراکنده. لندن: مرد امروز، ۱۹۸۷.
- اعدام انقلابی عباس شهرداری، مرد هزار چهره...: سازمان چریکهای فدائی خلق ایران.
- اقبال، عباس «سابقه تمدن جدید در ایران: کتاب حاجی بابا و داستان نخستین محصلین ایرانی در اروپا». یادگار، سال اول، شماره ۵، صص ۲۸-۵۰.
- ایوانف، میخائیل سرگرویچ. تاریخ نوین ایران ترجمه هوشنگ تیزابی و حسن قائم‌پناه، انتشارات حزب توده ایران، ۱۹۷۶.
- بازرگان، مهدی. انقلاب ایران در دو حرکت. تهران: ۱۳۷۳.
- پاکدامن، ناصر. «تا تبریز». چشم‌انداز (تابستان ۱۹۸۶) صص ۹۴-۶۱.
- پیش به سوی وحدت اصولی مارکسیست لینینیستها: سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور، ۱۹۶۹.
- جزنی، بیژن. مهراهای بر صفحه شطرنج: بی‌نا، ۱۳۴۹.
- . طرح جامعه‌شناسی و مبانی استراتژی جنبش انقلابی خلق ایران. تهران:

- مازیار، ۱۳۵۸.
- چه باید کرد؟ گروه اتحاد کمونیستی، ۱۹۷۷.
- حریری، ناصر. مصاحبه با تاریخ سازان ایران. تهران: ۱۳۵۸.
- خامه‌ای، انور. خاطرات دکتر انور خامه‌ای. تهران، انتشارات هفته، ۳ ج، ۱۳۶۳.
- خواجه نوری، ابراهیم. بازیگران عصر طلایی. تهران ۱۳۵۷.
- خوش نیت، سید حسین. سید مجتبی نواب صفوی: اندیشه‌ها، مبارزات و شهادت او. تهران: ۱۳۷۰.
- دهباشی، علی (به کوشش) نامه‌های جلال آل احمد. تهران: پیک، ۱۳۷۴.
- دهنوی، قیام خوین پائزده خرداد ۴۲ به روایت اسناد. تهران: رسما، ۱۳۷۰.
- روحانی، سید حمید. بررسی و تحلیلی از نهضت امام خمینی در ایران. تهران ۱۳۷۱.
- شاکری، خسرو. اسناد تاریخی جنبش کارگری سوسیال دموکراتی و کمونیستی ایران. فلورانس: انتشارات مزدک: ۱۹۷۶، جلد ۶.
- شرح تأسیس و تاریخچه وقایع سازمان مجاهدین خلق ایران از سال ۱۳۴۴ تا ۱۳۵۰: سازمان مجاهدین خلق ایران ۱۹۷۹.
- شوکت، حمید. نگاهی از درون به جنبش چپ ایران: گفتگو با مهدی خانبان ایرانی. ساربرون، آلمان: انتشارات بازتاب. بی‌تا.
- شهیدی، همایون. گزارش سفر میرزا صالح شیرازی. تهران ۱۳۷۲.
- صدیق، عیسی. تاریخ فرهنگ ایران. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۴.
- _____. یادگار عمر. تهران: دهخدا، ج ۱، ۱۳۴۴.
- کاتوزیان، محمد علی، همایون. خلیل ملکی: خاطرات سیاسی: ۱۹۸۱.
- گذشته چراغ راه آینده است: جامی
- محبوبی اردکانی، حسین. تاریخ مؤسسات تمدنی جدید در ایران. تهران: انتشارات دانشگاه تهران. جلد ۱، ۱۳۵۴.
- مستقیمی، بهرام. چین: سیاست خارجی و روابط با ایران (۱۳۲۸ - ۱۳۵۷). تهران:
- دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، ۱۳۷۴.
- مشکلات و مسائل جنبش. گروه وحدت کمونیستی، ۱۹۷۷.

- صدق، محمد. خاطرات و تألمات مصدق. تهران: علمی، ۱۳۶۵.
- مینوی، مجتبی. «اولین کاروان معرفت.» بغم. سال ۶، شماره ۹، ۹۰۸.
- ناطق، هما. «سرکوب جنبش دانشجویی.» زمان نو.
- نامه به رفقا. سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان، ۱۹۶۸.
- نگانی درباره پردازه تعانس. گروه وحدت کمونیستی، ۱۹۷۷.
- همایون، داریوش. دیروز و فردا: سه گفتار درباره ایران انقلابی: بی‌نا، ۱۹۸۱.

کتب و رسائل خارجی

- Abdalla, Ahmad. *The Student Movement and National Politics in Egypt: 1923-1973*. London: Zed Books, 1985.
- Abrahamian, Ervand. *Iran Between Two Revolutions*. Princeton: Princeton University Press, 1982.
- ایران بین دو انقلاب، ترجمه ابراهیم گل محمدی و محمد ابراهیم فتاحی، تهران: نشری، ۱۳۷۷]
- . *The Iranian Mojahedin*. New Haven and London: Yale University Press, 1989.
- . "Khomeini: Fundamentalist or Populist?" *New Left Review* 186 (March-April 1991): 102-19.
- Adelkhah, Fariba. *La Revolution sous le viole: Femmes islamiques d'Iran*. Paris: Editions Karthala, 1991.
- Afshari, Reza, "An Essay on Scholarship, Human Rights, and State Legitimacy: The Case of the Islamic Republic of Iran" in *Human Rights Quarterly*, Vol. 18, no. 3 (August 1996): S 44-93.
- Akhavi, Sharough. *Religion and Politics in Contemporary Iran: Clergy - State Relations in the Pahlavi Period*. Albany: State University of New York Press, 1980.
- Algar, Hamid: "Anjomanha-ye eslami-e daneshjuyan." In *Encyclopaedia Iranica*. London: Routledge and Kagan Paul, 1986, vol. 1, part 3.
- . "Imam Khomeini: 1902-1962: The PreRevolutionary Years." In Edmund Burke, III, and Ira M. Lapidus, *Islam Politics and Social Movements*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1988.
- . "The Oppositional Role of the Ulama in Twentieth-Century Iran." In Nikki R. Keddie, ed. *Scholars, Saints, and Sufis: Muslim*

- Religious Institutions since 1500.* Berekely and Los Angeles: University of California Press. 1972.
- _____. *Religion and State in Iran, 1785-1906: The Role of the Ulama in the Qajar Period.* Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1969.
- _____. نقش روحانیت پیشو در جنبش مشروطیت. ترجمه دکتر ابوالقاسم سری، تهران: انتشارات توسع، ۱۳۵۹]
- Altbach, Philip G, ed. *Student Political Activism: An International Reference Handbook.* New York, London and Westport, Conn.: Greenwwod Press, 1989.
- Altbach, Philip G. and Norman T. Uphoff, *The Student Internationals.* Metuchen, N. J.: The Scarecrow Press, 1973.
- [Anonymous] "How the CIA Turns Foreign Students into Traitors." In *Ramparts*, Vol. 5, no. 10 (April 1967): 24, 38-49.
- Arasteh, Reza. *Education and Social Awakening in Iran: 1850-1960.* Leiden: E. J. Brill, 1962.
- Afra', Hasan. *Under five Shahs*, 1964.
- _____. در خدمت پنج سلطان، ترجمه سیداحمد نواب، تهران: انتشارات مهرآئین، ۱۳۷۷]
- Arjomand, Sajd Amir, ea., *Authority and Political Culture in Shi'ism.* Albany: State University of New York Press, 1988.
- _____. *The Turban for the Crown: The Islamic Revolution in Iran.* New York and Oxford: Oxford University Press. 1988.
- Ashraf, Ahmad and Ali Banuazizi. "The State, Classes and Modes of Mobilization in the Iranian Revolution." In *State. Culture and Society* (Spring 1985): 3-39.
- Azari, Farah, ed. *Women of Iran: The Conflict with Fundamentalist Islam.* London: Ithaca Press, 1983.

Bakhash, Shaul. *Iran: Monarchy, Bureaucracy and Reform under the Qajars: 1858-1896*. London: Ithaca Press, 1978.

Banani, Amin. *The Modernization of Iran, 1921-1941*. Stanford: Stanford University Press, 1961.

Bayat, Assef. *Workers and Revolution in Iran* London: Zed Books, 1987.

Bayat, Mangol. *Iran's First Revolution: Shi'ism and the Constitutional Revolution*. New York and Oxford: Oxford University Press, 1991.

Behrooz, Maziar. "Iran's Fadayan 1971-1988: A Case study in Iranian Marxism." In *JUSUR*, vol. 6, (1990): 1-39.

Bill, James A. *The Eagle and the Lion: The Tragedy of American-Iranian Relations*. Austin: University of Texas Press, 1988.

_____. شیر و عقاب، ترجمه دکتر فروزنده برلیان (جهانشاهی)، تهران: نشر [فاخته]، (۱۳۷۱)

_____. *Iran: Groups Classes and Modernization*. Columbus, Ohio: Charles Merrill, 1972.

Bozorgmher, Mehdi and Georges Sabagh. "High Status Immigrants: A Statistical Profile of Iranians in the United States." In *Iranian Studies*, vol. XXI, nos. 3-4 (1988) : 5-36.

Brand, Laurie A. *Palestinians in the Arab world: Institution Building and the Search for State*. New York: Colombia University Press, 1988.

Caute, David. *The Year of the Barricades: A Journey Through 1968*. New York: Harper & Row, Publishers, 1988.

Cobban, Helena. *The Palestinian Liberation Organization: People Power and Politics*. Cambridge: Cambridge University Press, 1984.

Burke, Edmund III and Ira Lapidus, eds. *Islam. Politics and Social Movements*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1988.